

İlgili Kanun / Madde
6356. STK/4,5

T.C
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2023/17533

Karar No. 2023/14570

Tarihi: 16.10.2023

- **İŞ KOLU TESPİTİ**
- **İŞKOLU TESPİTİNDE HER İŞVERENİN İŞYERİNİN BAĞIMSIZ İŞYERİ KABULÜNDEN HAREKET EDİLECEĞİ**
- **YARDIMCI İŞLERİN ASIL İŞKOLUNDAN SAYILACAĞI KURALININ AYNI İŞVERENE AİT İŞYERLERİ İÇİN GEÇERLİ OLDUĞU ALT İŞVERENLER İÇİN UYGULANAMAYACAĞI**
- **İŞYERİNDE AĞIRLIKLI İŞE GÖRE İŞKOLUNUN BELİRLENECEĞİ**

ÖZETİ: İşkolu kavramı sendikaların faaliyet alanlarını belirleyen temel bir ögedir. Birbirine benzer işler bir hukuki kalıp altında toplu iş hukukuna sunulmaktadır. İşkolu tespitinde birim olarak işyerinin esas alınacağı normatif düzenlemelerin tartışmasız bir sonucudur. 4857 sayılı Kanun'un 2 nci maddesinin gerekçesinde işyeri; teknik bir amaca, diğer bir deyişle mal ve hizmet üretimine yönelik ve değişik unsurlardan meydana gelen bir birim olarak belirtilmiştir. İşyerinin sınırlarının saptanmasında işyerine bağlı yerler ile eklentiler ve araçların bir birim kapsamında oldukları belirtildikten sonra özellikle bir işyerinin mal ve hizmet üretimi için ayrı bir alanı da kullanması hâlinde bunların tek işyeri mi yoksa birbirinden bağımsız işyerleri mi sayılacağı konusunda amaçta birlik, aynı teknik amaca bağlı olarak üretimde bulunma, nitelik yönünden bağlılık ile yönetimde birlik ve aynı yönetim altında örgütlenmiş olma koşullarının aranacağı düzenlenmiştir. İşkolu tespit davalarında, her işverenin işyerinin bağımsız

işyeri olarak kabul edilip o işyerinde yapılan işlerin niteliği itibarıyla işkolu tespiti gerekir. Alt işverenin işkolu tespiti asıl işverenin yaptığı işe göre belirlenmez. Alt işverenin işkolu tespitinin, asıl işverenden ayrı olarak yapılması gerektiği gibi alt işverene ait işyerinde yapılan işlerin, asıl işverene ait işyerinde yapılan işlere yardımcı iş olarak değerlendirilmesi de doğru olmaz. 6356 sayılı Kanun'un 4 üncü maddesinin ikinci fıkrasında öngörülen, bir işyerinde yürütülen asıl işe yardımcı işlerin de asıl işin dâhil olduğu işkolundan sayılacağı kuralı, bir işyeri sınırları ve organizasyonu içerisinde yürütülen işler için önem taşır. Yoksa birbirinden ayrı işyerlerinde farklı işkoluna giren işler yapıyorsa asıl iş yardımcı iş kavramı geçerli olmaz. Alt işveren işçileri ise alt işverene ait bağımsız işyeri çalışanları olduklarından, bağlı buldukları işkolunun, asıl işverenden ayrı olarak belirlenmesi gerekir. Nitekim 6356 sayılı Kanun'un 4 üncü maddesinin gerekçesinde “Bir işyerinde yürütülen yardımcı işin alt işveren tarafından üstlenilmesi halinde, bu iş artık asıl işveren yönünden yardımcı iş olarak kabul edilemez. Bu işler alt işveren bakımından asıl iş kabul edilir ve işkolu buna göre belirlenir.” şeklinde anılan durum açık olarak belirtilmiştir.

Açıklanan bu maddi ve hukuki olgular karşısında İlk Derece Mahkemesince; aralarında hukuk fakültesi iş hukuku anabilim dalında görev yapan öğretim üyesi, endüstri mühendisi ve insan kaynakları/işletme uzmanı bilirkişilerin yer aldığı bir bilirkişi kurulu teşkili ile işçilerin fiilen yaptıkları işin belirlenmesi noktasında işyerlerinde keşif yapılmalı ve her bir işyerinde yapılan iş, birden fazla iş yapıyorsa ağırlıklı iş belirlenerek açıklığa kavuşturulmalı, ağırlıklı iş belirlenirken de işçilerin hangi işleri yaptıkları, birden fazla iş yapıyorsa işçilere göre istatistiksel verilerin nasıl olduğu, bir işçi birden fazla iş yapıyorsa ayrı ayrı zamanının ne kadarını söz konusu işlere ayırdığı gibi kriterler değerlendirilerek bilirkişilerden rapor alınmalı ve oluşacak sonuca göre karar verilmelidir. Belirtilen hususlar gözetilmeksizin, eksik inceleme sonucunda İlk Derece Mahkemesince yazılı şekilde hüküm tesisi ve bu karara karşı yapılan istinaf başvurusunun esastan reddi kararı hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

Taraflar arasındaki işkolu tespitine itiraz davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın kabulüne karar verilmiştir.

Kararın davalılar vekilleri tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince başvurunun esaslan reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalılar vekilleri tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçelerinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; davalı Bakanlıkça 14.02.2020 tarihli ve 31039 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 2020/33 Karar No.lu işkolu tespit kararında; davalı Vakıflar Genel Müdürlüğüne bağlı (1097343.034) işyeri sicil numaralı İstanbul 1. Bölge Müdürlüğü ve (1260818.034) işyeri sicil numaralı İstanbul 2. Bölge Müdürlüğü işyerlerinde yürütülen işin vakıf hizmetleri kapsamında büro faaliyetlerine yönelik olduğu belirtilerek, söz konusu işyerlerinin İşkolları Yönetmeliği'nin 10 sıra numaralı ticaret, büro, eğitim ve güzel sanatlar işkolunda yer aldığı yönünde tespitite bulunulduğunu, söz konusu işyerlerinde çalışan işçilerin tamamına yakınının müvekkili Sendikanın üyesi olduğunu, bu işçilerin ücret bordroları ile iş sözleşmeleri incelendiğinde; davalı Vakıflar Genel Müdürlüğüne ait taşınmazların bakım, onarım ve korunması işlerinde, eski eser kurşun işçisi, kurşun ustası, boya, sıvacı, elektrikçi, tesisatçı, mahyacı, mezarcı gibi pozisyonlarda çalışan inşaat işçileri olduklarının görüleceğini, müvekkili Sendikanın dava konusu işyerlerinde uzun süredir örgütlü olduğunu, işyerlerindeki çalışma düzeninde, sendikal yapıda ve toplu iş sözleşmelerinde hiçbir değişiklik ve uyuşmazlık bulunmamasına rağmen, işkolu tespit talebinde bulunulması ve nihayetinde işyerlerinin ticaret, büro, eğitim ve güzel sanatlar işkolunda yer aldığı değerlendirilmesinin iyiniyetli olmadığını belirterek 14.02.2020 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanan, 2020/33 Karar sayılı tespit kararının iptaline, Vakıflar Genel Müdürlüğü 1. Bölge Müdürlüğünün (1097343.034) işyeri sicil numaralı işyeri ile İstanbul 2. Bölge Müdürlüğünün (1260818.034) işyeri sicil numaralı işyerinin, İşkolları Yönetmeliği'nin 13 sıra numaralı inşaat işkolunda yer aldığı tespitine karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

1. Davalı Bakanlık vekili cevap dilekçesinde; davalı Vakıflar Genel Müdürlüğünün talebi üzerine işyerlerinin hangi işkoluna girdiğinin tespiti için yapılan inceleme neticesinde (1097343.034) işyeri sicil numaralı İstanbul 1. Bölge Müdürlüğü ve (1260818.034) işyeri sicil numaralı İstanbul 2. Bölge Müdürlüğü işyerlerinde yürütülen işin İşkolları Yönetmeliği'nin 10 sıra numaralı ticaret, büro, eğitim ve güzel sanatlar işkolunda yer aldığı tespit edildiğini, 4857 sayılı İş Kanunu'nun (4857 sayılı Kanun) 92 nci maddesinin üçüncü fıkrasına göre

davacının bu tespitlerin aksini ispatlaması gerektiğini savunarak davanın reddini istemiştir.

2. Davalı Vakıflar Genel Müdürlüğü vekili cevap dilekçesinde; 14.02.2020 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanan 2020/33 Karar sayılı tespit kararını veren Kurumun müdürlükleri olmadığını, kendilerine husumet yöneltilemeyeceğini savunarak davanın reddini istemiştir.

3. Diğer davacılar cevap dilekçesi sunmamışlardır.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; dosyanın teknik bakımdan inceleme yapılmak üzere üç kişilik bilirkişi heyetine tevdi edildiğini, bilirkişilerce yapılan inceleme ve değerlendirmeye göre davaya konusu işyerlerinde çalışan işçilerin asıl işlerinin; asansörcülük, boyacılık, kurşun ustalığı, inşaat ustalığı, eski eser kurşun işçiliği, iskelecilik, eski eser mezarlık işçiliği, tesisatçılık, marangozluk işleri olduğunun tespit edildiğini, işyerlerinde kesimhane ve aşevlerinde makbuz kesenlerin, veterinerlerin, gıda teknikerlerinin, kasapların, temizlik görevlilerinin, çaycıların bulunduğunu, Vakıflar Genel Müdürlüğü İstanbul 1. ve 2. Bölge Müdürlüklerinde yapılan asıl işlerin İşkolları Yönetmeliği'nin 13 sıra numaralı inşaat işkolu kapsamında bulunduğunu, dava konusu işyerlerinde yapılan işlerin niteliği itibarıyla İşkolları Yönetmeliği'nin 10 sıra numaralı ticaret, büro, eğitim ve güzel sanatlar işkolu kapsamında yer almadığından bahisle davanın kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacılar vekilleri istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. İstinaf Sebepleri

1. Davalı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı vekili; İlk Derece Mahkemesi tarafından hatalı değerlendirme yapıldığını, Bakanlığın işkolu tespiti kararında hata bulunmadığını belirterek istinaf yoluna başvurmuştur.

2. Davalı Vakıflar Genel Müdürlüğü vekili; iptaline karar verilen tespit kararının müvekkili tarafından verilmediğini davanın müvekkili yönünden reddine karar verilmesi gerektiğini belirterek istinaf yoluna başvurmuştur.

C. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dayandıkları belgelere, hukuki ilişkinin nitelendirilmesine, İlk Derece Mahkemesinin vakıa ve hukuki nitelendirmesinde usul ve esas yönünden yasaya aykırılık bulunmadığı, davaya konu işyerlerinde yürütülen işlerin Bakanlık tespitinin aksine inşaat işkolu kapsamında olduğu yönündeki tespitin dosya kapsamına uygun olduğu, yine davalı Vakıflar Genel Müdürlüğüne iptali istenen kararın diğer davacı tarafından alındığı iddiasının davanın mahiyeti gereği yerinde olmadığı, Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün taraf

olarak gösterilmesinin usul ve yasaya aykırı olmadığı gerekçesiyle istinaf başvurularının esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalılar vekilleri temyiz isteminde bulunmuşlardır.

B. Temyiz Sebepleri

1. Davalı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı vekili; istinaf dilekçesinde belirttiği sebeplerle Bölge Adliye Mahkemesi kararının ortadan kaldırılması istemi ile temyiz yoluna başvurmuştur.

2. Davalı Vakıflar Genel Müdürlüğü vekili; istinaf dilekçesinde belirttiği sebeplerle Bölge Adliye Mahkemesi kararının ortadan kaldırılması istemi ile temyiz yoluna başvurmuştur.

C. Gerekçe

1. Uyuşmazlık ve Hukuki Nitelendirme

Uyuşmazlık, 6356 sayılı Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunu'nun (6356 sayılı Kanun) 4 ve 5 inci maddeleri kapsamında işkolu tespitine itiraz istemine ilişkindir.

2. İlgili Hukuk

1. 6356 sayılı Kanun'un "*Kuruluş serbestisi*" kenar başlıklı 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının ilgili kısmı şöyledir:

"...Sendikalar kuruldukları işkolunda faaliyette bulunur."

2.6356 sayılı Kanun'un "*İşkolları*" kenar başlıklı 4 üncü maddesi de şöyledir:

"(1) İşkolları bu Kanuna ekli (1) sayılı cetvelde gösterilmiştir.

(2) Bir işyerinde yürütülen asıl işe yardımcı işler de, asıl işin girdiği işkolundan sayılır.

(3) Bir işkoluna giren işler, işçi ve işveren konfederasyonlarının görüşü alınarak ve uluslararası normlar göz önünde bulundurularak Bakanlıkça çıkarılacak bir yönetmelikle belirlenir."

3. 6356 sayılı Kanun'un 4 üncü maddesinin gerekçesinin ilgili kısmı şöyledir:

"...Bir işyerinin girdiği işkolu bu işyerinde yürütülen asıl işe göre belirlenir. İşyerindeki yardımcı işler de asıl işin dâhil olduğu işkolundan sayılır. Bir işyerinde yürütülen yardımcı işin alt işveren tarafından üstlenilmesi halinde, bu iş artık asıl işveren yönünden yardımcı iş olarak kabul edilemez. Bu işler alt işveren bakımından asıl iş kabul edilir ve işkolu buna göre belirlenir. ..."

4. 6356 sayılı Kanun'un "*İşkolunun tespiti*" kenar başlıklı 5 inci maddesi ise şöyledir:

"(1) Bir işyerinin girdiği işkolunun tespiti Bakanlıkça yapılır. Bakanlık, tespit ile ilgili kararını Resmî Gazete'de yayımlar. Bu tespite karşı ilgililer, kararın yayımından itibaren on beş gün içinde dava açabilir. Mahkeme iki ay içinde kararını verir. (Ek cümle: 12/10/2017-7036/29 md.) Karar hakkında istinaf yoluna başvurulması hâlinde bölge adliye mahkemesi iki ay içinde kararını verir. (Değişik cümle: 12/10/2017-7036/29 md.) Bu karara karşı temyiz

yoluna başvurulması hâlinde Yargıtay, uyuşmazlığı iki ay içinde kesin olarak karara bağlar.

(2) Yeni bir toplu iş sözleşmesi için yetki süreci başlamış ise işkolu değişikliği tespiti bir sonraki dönem için geçerli olur. İşkolu tespit talebi ve buna ilişkin açılan davalar, yetki işlemlerinde ve yetki tespit davalarında bekletici neden sayılmaz.

(3) İşkolu değişikliği yürürlükteki toplu iş sözleşmesini etkilemez.”

5. 19.12.2012 tarihli ve 28502 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren İşkolları Yönetmeliği’nin 4 üncü maddesinin birinci fıkrası da şöyledir:

“Bir işyerinin hangi işkoluna girdiği konusunda anlaşmazlık çıkması halinde, ilgililerin başvurusu üzerine, işkolu, o işyerinde yürütülen işin niteliğine göre Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca belirlenir. Bakanlık tespit ile ilgili kararın Resmî Gazete’de yayımlar. Bu tespite karşı ilgililer, Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanununun 5 inci maddesine göre kararın yayımından itibaren onbeş gün içinde dava açabilir.”

6. 5737 sayılı Vakıflar Kanunu ile Vakıflar Genel Müdürlüğü Merkez ve Taşra Teşkilatı Görev, Çalışma, Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik’in 1 vd. maddeleri.

7. 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu’nun 369 uncu maddesinin birinci fıkrası ile 371 inci maddesi.

3. Değerlendirme

1. Uyuşmazlık, işkolu tespitine itiraz istemine ilişkin olup Türk toplu iş hukukundaki normatif düzenlemelerde işkolu kavramı önemli bir yer tutmaktadır. 6356 sayılı Kanun’un 3 üncü maddesine göre sendikalar kuruldukları işkolunda faaliyette bulunurlar. İşkolunun belirlenmesi konusunu düzenleyen 6356 sayılı Kanun’un 5 inci maddesine göre işkolu tespiti Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca yapılacaktır. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca yapılan tespit ile ilgili kararın Resmî Gazete’de yayımlanmasını müteakip bu tespite karşı ilgililer, on beş gün içinde dava açabilir. Belirtilen süre, hak düşürücü süredir.

2. 6356 sayılı Kanun’un 4 üncü maddesinin birinci fıkrasına göre işkolları, Kanun’a ekli (1) sayılı cetvelde gösterilmiştir. Maddenin ikinci fıkrasına göre ise bir işyerinde yürütülen asıl işe yardımcı işler de asıl işin girdiği işkolundan sayılır. Yine aynı maddede, bir işkoluna giren işlerin neler olacağına, işçi ve işveren konfederasyonlarının görüşü alınarak ve uluslararası normlar göz önünde bulundurularak yönetmelikle düzenleneceği belirtilmiştir.

3. İşkolu kavramı sendikaların faaliyet alanlarını belirleyen temel bir öğedir. Birbirine benzer işler bir hukuki kalıp altında toplu iş hukukuna sunulmaktadır. İşkolu tespitinde birim olarak işyerinin esas alınacağı normatif düzenlemelerin tartışmasız bir sonucudur. 4857 sayılı Kanun’un 2 nci maddesinin gerekçesinde işyeri; teknik bir amaca, diğer bir deyişle mal ve hizmet üretimine yönelik ve değişik unsurlardan meydana gelen bir birim olarak belirtilmiştir. İşyerinin sınırlarının saptanmasında işyerine bağlı yerler ile eklentiler ve araçların bir birim kapsamında oldukları belirtildikten sonra özellikle bir işyerinin mal ve hizmet üretimi için ayrı bir alanı da kullanması hâlinde bunların tek işyeri mi yoksa birbirinden bağımsız

işyerleri mi sayılacağı konusunda *amaçta birlik*, aynı teknik amaca bağlı olarak üretimde bulunma, nitelik yönünden bağlılık ile *yönetimde birlik* ve aynı yönetim altında örgütlenmiş olma koşullarının aranacağı düzenlenmiştir.

4. İşkolu tespit davalarında, her işverenin işyerinin bağımsız işyeri olarak kabul edilip o işyerinde yapılan işlerin niteliği itibarıyla işkolu tespiti gerekir. Alt işverenin işkolu tespiti asıl işverenin yaptığı işe göre belirlenmez. Alt işverenin işkolu tespitinin, asıl işverenden ayrı olarak yapılması gerektiği gibi alt işverene ait işyerinde yapılan işlerin, asıl işverene ait işyerinde yapılan işlere yardımcı iş olarak değerlendirilmesi de doğru olmaz. 6356 sayılı Kanun'un 4 üncü maddesinin ikinci fıkrasında öngörülen, bir işyerinde yürütülen asıl işe yardımcı işlerin de asıl işin dâhil olduğu işkolundan sayılacağı kuralı, bir işyeri sınırları ve organizasyonu içerisinde yürütülen işler için önem taşır. Yoksa birbirinden ayrı işyerlerinde farklı işkoluna giren işler yapılıyorsa asıl iş yardımcı iş kavramı geçerli olmaz. Alt işveren işçileri ise alt işverene ait bağımsız işyeri çalışanları olduklarından, bağlı buldukları işkolunun, asıl işverenden ayrı olarak belirlenmesi gerekir. Nitekim 6356 sayılı Kanun'un 4 üncü maddesinin gerekçesinde *“Bir işyerinde yürütülen yardımcı işin alt işveren tarafından üstlenilmesi halinde, bu iş artık asıl işveren yönünden yardımcı iş olarak kabul edilemez. Bu işler alt işveren bakımından asıl iş kabul edilir ve işkolu buna göre belirlenir.”* şeklinde anılan durum açık olarak belirtilmiştir.

5. Somut olayda davacı Türkiye Yol-İş Sendikası tarafından dava konusu işyerlerinde çalışanların; Vakıflar Genel Müdürlüğüne ait taşınmazların bakım, onarım ve korunması işlerini yapmak üzere, eski eser kurşun işçisi, kurşun ustası, boya, sıvacı, elektrikçi, tesisatçı, mahyacı, mezarcı vb. işlerde istihdam edilen inşaat işçileri olduğu iddia edilmektedir.

6. Hükme esas alınan 23.05.2021 tarihli bilirkişi raporunda; işyerinde Vakıflar Genel Müdürlüğü Merkez ve Taşra Teşkilatı Görev, Çalışma, Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 29 uncu maddesinde sayılan görevler çerçevesinde faaliyetlerin devam ettiği, pandemi dönemi nedeniyle yoğun bir faaliyet olmadığı, asıl işin hayır hizmetleri (aşevi hizmetleri, yurt içi ve yurt dışı kuru gıda yardımları), kültürel faaliyetler (müzeler, kaçakçılıkla mücadele), uluslararası faaliyetler (organizasyonlar, uluslararası anlaşmalar), yapım onarım, restorasyon vb. işler olduğunun görüldüğü, dava konusu işyerlerinde işçilerin yaptığı işlerin, işçilerin ücret bordroları esas alınarak yapılan bir değerlendirme ile sonuca ulaşıldığı ve raporun uyumsuzluğunun esasını aydınlatacak yeterlilikte olmadığı anlaşılmıştır.

7. Açıklanan bu maddi ve hukuki olgular karşısında İlk Derece Mahkemesince; aralarında hukuk fakültesi iş hukuku anabilim dalında görev yapan öğretim üyesi, endüstri mühendisi ve insan kaynakları/işletme uzmanı bilirkişilerin yer aldığı bir bilirkişi kurulu teşkili ile işçilerin fiilen yaptıkları işin belirlenmesi noktasında işyerlerinde keşif yapılmalı ve her bir işyerinde yapılan iş, birden fazla iş yapılıyorsa ağırlıklı iş belirlenerek açıklığa kavuşturulmalı, ağırlıklı iş belirlenirken de işçilerin hangi işleri yaptıkları, birden fazla iş yapılıyorsa işçilere göre istatistiksel

verilerin nasıl olduğu, bir işçi birden fazla iş yapıyorsa ayrı ayrı zamanının ne kadarını söz konusu işlere ayırdığı gibi kriterler değerlendirilerek bilirkişilerden rapor alınmalı ve oluşacak sonuca göre karar verilmelidir. Belirtilen hususlar gözetilmeksizin, eksik inceleme sonucunda İlk Derece Mahkemesince yazılı şekilde hüküm tesisi ve bu karara karşı yapılan istinaf başvurusunun esastan reddi kararı hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

1. Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının **ORTADAN KALDIRILMASINA,**

2. İlk Derece Mahkemesi kararının **BOZULMASINA,**

Peşin alınan temyiz harcının istek hâlinde davalı Vakıflar Genel Müdürlüğüne iadesine,

Dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine, bozma kararının bir örneğinin kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

16.10.2023 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.